

Valtioneuvoston tiedote Euroopan unionin jäsenyydestä

Suomi ja Euroopan unionin (EU) jäsenvaltiot ovat 24.6.1994 allekirjoittaneet sopimuksen, jonka mukaan Suomi liittyy EU:n jäseneksi 1.1.1995. Suomen lisäksi Itävalta, Norja ja Ruotsi ovat allekirjoittaneet liittymissopimuksen.

Suomessa järjestetään EU-jäsenyydestä neuvoa-antava kansanäänestys 16.10.1994. Kansalaisilta kysytään, tuleeko Suomen liittyä Euroopan unionin jäseneksi neuvotellun sopimuksen (liittymissopimuksen) mukaisesti. Lopullisen päätöksen Suomen jäsenyydestä EU:ssa tekee eduskunta.

Euroopan unioni

EU:n jäsenmaat ovat itsenäisiä ja täysivaltaista valtioita, jotka ovat vapaaehtoisesti päättäneet eräissä kysymyksissä harjoittaa toimivaltaansa yhteisesti.

Jäsenenä Suomi tulee osallistumaan yhteiseen päätöksentekoon EU:n toimielimissä: Euroopan parlamentissa, Eurooppa-neuvostossa (EU:n huippukokous), neuvostossa, komissiossa ja tuomioistuimessa. Euroopan parlamentissa Suomella tulee olemaan 16 edustajaa 641 edustajasta ja neuvostossa 3 ääntä 90 äänestä.

Unionissa on kolme osaa; Euroopan yhteisöt, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä yhteistyö oikeus- ja sisäasioissa.

Euroopan yhteisöt

EU tavoittelee kestäväää ja tasapainoista kehitystä. EU haluaa kohottaa kansalaistensa elintasoja ja elämänlaatua sekä parantaa kuluttajien suojaa ja ympäristön suojelua.

EU:n sisämarkkinoilla työvoima, tavarat, palvelut ja pääomat liikkuvat vapaasti jäsenvaltioiden rajojen yli. Markkinoiden toimintaa häiritsevät esteet pyritään poistamaan. EU soveltaa yhtenäisiä tulleja ulkopuolisiin maihin nähden ja sillä on yhteinen kauppapolitiikka. Väliillisen verotuksen järjestelmät yhtenäistetään.

EU:lla on yhteinen maatalouspolitiikka. Se ei sellaiseen ota huomioon pohjoisen maatalouden erityisolosuhteita eikä turvaa elintarviketaloutemme toimintaedellytyksiä. Siksi olennainen osa liittymisratkaisua on, että maataloutta tuetaan Suomessa jäsenyyden oloissa EU:n yhteisistä rahastoista ja valtion budjetista.

Alueiden välisiä kehityseroja kavennetaan tukemalla erilaisia alue- ja rakennepoliittisia hankkeita sekä yhteisistä rakennerahastoista että valtion budjetista.

Nuoriso-, opiskelija- ja opettajavaihtoa sekä oppilaitosten välistä yhteistyötä lisätään. Kulttuuriyhteistyötä laajennetaan. Tiede- ja teknologiayhteistyössä ohjataan rahaa alan hankkeisiin.

Jäsenvaltioiden kansalaiset saavat myös unionin kansalaisuuden. Sosiaaliturvan tasosta ja laadusta määrää kukin jäsenvaltio itse.

Tulevaisuuden tavoite on talous- ja rahaliitto. Sen on määrä johtaa yhteensovitettuun talous- ja budjettipoli-

tiikkaan, kiinteisiin valuuttakursseihin, yhteiseen rahanpolitiikkaan ja keskuspankkiin sekä myöhemmin yhden, yhteisen valuutan käyttöönottoon.

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka

EU:n perustamissopimusten mukaan unionin päämääränä on vakauden ja turvallisuuden lisääminen Euroopassa.

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on jäsenmaiden hallitusten välistä yhteistyötä. Sen avulla pyritään edistämään jäsenmaiden etuja ja vahvistamaan niiden turvallisuutta. EU-maat ottavat kantaa ajankohtaisiin kansainvälisiin kysymyksiin ja voivat ryhtyä yhteisesti sovittuun toimintaan. Päätökset edellyttävät jokaisen jäsenmaan suostumusta.

Jäsenmaiden pitkän aikavälin tavoitteena on yhteinen puolustuspolitiikka, joka saattaa aikanaan johtaa yhteiseen puolustukseen.

Yhteistyö oikeus- ja sisäasioissa

Hallitusten välistä yhteistyötä lisätään muun muassa kansainvälisen rikollisuuden ehkäisemiseksi ja EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten luvattoman maahanmuuton vastustamiseksi.

Jäsenyyden taloudelliset vaikutukset

EU-jäsenyys vaikuttaa Suomen kansantalouteen merkittäväällä tavalla. Useimmissa tutkimuksissa on

arvioitu, että taloudellinen hyvinvointi lisääntyy jäsenyyden oloissa enemmän kuin EU:n ulkopuolella.

Jäsenyyden maksuina Suomi maksaa jäsenyyden ensimmäisenä vuonna EU:n budjettiin 6,6 miljardia markkaa. Suomi saa erilaisina tukina suurin piirtein saman verran. Myöhemmin vuosina EU:sta saatavien tukien määrä pienenee niin, että Suomesta tulee budjetissa nettomaksaja.

Mistä tietoa?

Yksityiskohtaisempia tietoja EU:n jäsenyyden sisällöstä saa monista suomen- ja ruotsinkielisistä julkaisuista. Kansalaiset saavat julkaisuja veloitusetta kirjastoista ja Eurooppa-tiedotuksen palvelupisteistä kautta maan.

Statsrådets meddelande om medlemskap i Europeiska unionen

Finland och Europeiska unionens (EU) medlemsstater har 24.6.1994 undertecknat ett fördrag enligt vilket Finland blir medlem i Europeiska unionen 1.1.1995. Förutom Finland har också Norge, Sverige och Österrike undertecknat anslutningsfördraget.

I Finland anordnas 16.10.1994 en rådgivande folkomröstning där medborgarna ges tillfälle att säga sin åsikt om Finland skall bli medlem i Europeiska unionen i enlighet med det fördrag som har förhandlats fram (anslutningsfördraget). Det slutliga beslutet om Finlands medlemskap fattas av riksdagen.

Europeiska unionen

EU:s medlemsstater är självständiga och suveräna stater, som frivilligt har beslutat att i vissa frågor utöva sina befogenheter gemensamt.

Som medlem kommer Finland att vara med om att fatta gemensamma beslut i EU:s organ: Europaparlamentet, Europeiska rådet (EU:s toppmöte), rådet, kommissionen och domstolen. I Europaparlamentet kommer Finland att ha 16 representanter av 641 och i rådet 3 röster av 90.

EU består av tre delar: Europeiska gemenskaperna, en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik och samarbete i rättsliga och inrikespolitiska frågor.

Europeiska gemenskaperna

EU syftar till en fortgående och balanserad utveckling. EU vill ge sina medborgare en högre levnadsstandard och bättre livskvalitet samt förbättra konsumentskyddet och miljövården.

På EU:s inre marknader rör sig arbetskraften, varor, tjänster och kapital fritt över medlemsstaternas gränser. Begränsningar som inverkar menligt på marknadernas verksamhet försöker man avlägsna. EU tillämpar enhetliga tullar i förhållande till länder utanför unionen och har också en gemensam handelspolitik. Systemen för indirekt beskattning förenhetligas.

EU har en gemensam jordbrukspolitik. Den beaktar inte i sig de speciella förhållanden som kännetecknar det nordiska jordbruket och tryggar inte heller verksamhetsförutsättningarna för vår livsmedelsnäring. En väsentlig del av anslutningsbeslutet är därför att jordbruket, om Finland blir medlem i EU, skall beviljas stöd från EU:s gemensamma fonder och i statsbudgeten.

Skillnader i utvecklingen mellan olika områden jämnas ut genom stöd för olika regionalpolitiska och strukturella projekt både från de gemensamma strukturfonderna och i statsbudgeten.

Ungdoms-, student- och lärarutbytet samt samarbetet mellan läroanstalterna utökas. Det kulturella samarbetet utvidgas. Inom det vetenskapliga och tekniska samarbetet styrs medel till projekt av olika slag.

Medborgarna i medlemsstaterna blir medborgare också i EU. Varje medlemsstat beslutar själv om socialskyddets nivå och beskaffenhet.

En ekonomisk och monetär union har uppställts som ett mål för framtiden. Avsikten är att den skall leda till en samordnad finans- och budgetpolitik, fasta valutakurser, en gemensam penningpolitik och centralbank samt senare till en gemensam valuta.

Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik

Enligt fördragen om upprättande av EU är unionens mål att öka stabiliteten och säkerheten i Europa.

En gemensam utrikes- och säkerhetspolitik innebär samarbete mellan medlemsländernas regeringar. Därigenom vill man främja medlemsländernas intressen och stärka deras säkerhet. EU-länderna tar ställning till aktuella internationella frågor och kan vidta gemensamt överenskomna åtgärder. Alla beslut skall vara enhälliga.

Ett mål på längre sikt är en gemensam försvarspolitik, som i sinom tid kan leda till ett gemensamt försvar.

Samarbete i rättsliga och inrikespolitiska frågor

Samarbetet regeringarna emellan utökas bl.a. för att förhindra internationell brottslighet och bekämpa illegal inflyttning av medborgare i länder som inte är medlemmar i EU.

Medlemskapets ekonomiska verkningar

Om Finland blir medlem i EU har detta vittgående följder för Finlands samhällsekonomi. De flesta undersökningar har kommit fram till att det ekonomiska välståndet ökar mera om Finland är medlem än om vi stannar utanför.

Under det första medlemsåret betalar Finland 6,6 miljarder mark i medlemsavgifter till EU. Finland får i stort sett lika mycket i form av olika stöd. Stöden från EU kommer senare att minska så att Finland blir netto-betalare.

Var få information?

Närmare upplysningar om vad ett EU-medlemskap innebär ges i olika publikationer både på finska och svenska. Publikationerna är avgiftsfria och finns på biblioteken samt på Europainformationens service-ställen runtom i landet.